

finančno direkcijo v Ljubljani zarad rabe slovenskega jezika v občevanji s slovenskim ljudstvom, naznani se dotičnim občinam. — Na dopis deželne vlade, da finančno ministerstvo nikakor več kot 175.000 gold. letne subvencije iz državnega zaklada ne dovoli Kranjskemu zemljišno-odveznemu zakladu, — je večina deželnega odbora sklenila v tem smislu sprejeti pogodbo z vlado. — Od g. Val. Krisperja je deželni odbor kupil posestvo (Thiergarten) blizu Ljubljane za napravo silno potrebne nove norišnice, da se že sredi oktobra odpre podružnica za mirne blazne.

— (40 gospodičin se je v pripravnico učiteljsko) v Ljubljani letos vpisalo. Ker je po priliki 11krat več ženskih kot moških na svetu, utegnejo sčasoma učiteljice spodriniti še učitelje iz ljudskih šol. Živila konkurencija!

— Da „Tagblatt“ in Bambergova tako imenovana „slovenska pratika“ sta si po vsem brat in sestra, vidi se iz tega, da raztrgana mu služi — za zavitke.

— (Hilzerjevi zvonovi) v Št. Petru zdaj že vsi pojó. Razsodba ljudi, izvzemši zagrizene nemčurje, je v kratkem ta: „Lepšega in bolj vbranega zvonjenja, kakor to, na Kranjskem še ni in Samassa bi ga tudi ne bil vлил po vsem, kar se je zadnji čas o njem pisalo in česar on ovreči še poskusil ni.“ Zvonovi so vbrani v A-Dur, véliki tehta 58 centov in 48 funtov.

— (Gosp. J. Noll), dosedanji vodja slovenskega gledišča, vrl igravec in pevec, popusti naše gledišče ter se podá v Zagreb, kjer je za opernega pevca sprejet. Želimo mu sicer veliko sreče, vendar obžalujemo to, da zapusti naš domači zavod, pri katerem si je pridobil pripoznanje občinstva in kateremu spodnese s svojim odhodom izdaten podporni steber.

— „Sokol“ napravi 2. oktobra na korist Bosniškim in Ercegovinskim mučenikom veselico z loterijo, — čitalnica pa oktobra meseca veliko „besedo“.

— (Pobirki iz časnikov.) Da v zadnjem deželnem zboru sklenjena postava o jeziku slovenskem na realki Ljubljanski ni potrjena, no! to je pa le zopet dobra paša „Tagblattu“, ki je unidan veselja se prekuceval o tej novici. V deželnem zboru sta dr. J. Bleiweis in dr. Zarnik že sama naprej prerokovala, rekši, da od te vlade nimamo nič pričakovati; le konstatiralo se je iznova, kaj glasoviti §. 19 pomeni — Slovincem.

Odgovor na Linhartovo „Erklärung“ v 220. listu „Laibacherice“.

V popisu potovanja na Triglav sem v 36. listu „Novic“ povedal, kar smo ondi za gotovo slišali, da Linhart lani pa tudi letos ni bil na vrhuncu Triglava. To pa nisem sam jaz izvedel, ampak to so izvedeli in pričajo vsi tisti gospodje, ki so z menoj na Triglavu bili, namreč gg. Krajec in Skale iz Ljubljane, Kokalj iz Save, Kindinger iz Javornika, Inglič iz Jesenic, pa tudi tista dva gospoda, ki sta nas na malem Triglavu čakala. Najnovejše poročilo pa je g. Posanerja iz Ljubljane, ki je pretekli teden našega velikana do vrhunca častno pohodil in isto tako pripoveduje, da Linhart ni gori bil. Triglav in pa vrhunec njegov: to je „zweierlei“ — mladi gospodine!*)

Surovo pisarijo Linhartovo preziram, kajti — kakošna pisava, tak mož! pravi francoski pregovor. France Kadilnik.

*) Po tem razjasnilu smo „ad acta“ djali vredništvu poslano „popravo“, ker sama beseda, če tudi prav debela, ni — dokaz.

Vred.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Delegacija Ogerska obravnava proračun skupnega državnega gospodarstva za leto 1876. Avstrijska pa čaka sklepov Ogerskih, da jih potrdi ali premeni. Predlog, ki ste ga v obravnavo prejeli od ministerstva, kaže potrebščin 93 milijonov 348.704 gld., od katerih (po 70%) spada na Avstrijo 65 milijonov 344.093, na Ogersko (po 30%) pa le 28 milijonov in 4611 gold.

— Predsednik Avstrijske delegacije Schmerling je v svojem začetnem govoru rekel, da sila je primorala Ercegovce in Bosnjake k ustaji ter s tem pripoznal upravičenje upora, — grof Andrassy pa, ki se je dal o iztočni politiki interpelovati po svojem ljubljencu nadškofu Haynaldju, je na prazno interpelacijo dal tudi prazen odgovor, iz katerega je bilo le to samo razvidno, da je grof Andrassy še zmirom vezan na ono „maršruto“, o kateri je govoril pred 3 leti, in da se njegova politika o Bosni in Ercegovini suče v ruskem in nemškem kolobaru, ki hoče „ob enem ovco in volka“ rešiti, kar pa nikakor ne bode mogoče. Dozdaj je o tem za Avstrijo najvažnejšem vprašanji najjasneje in najodličneje govoril edini cesar naš v svojem govoru do delegacij. — Državni zbor se začne 15. oktobra.

— 27. dne t. m. je nastal na tukajšnji borzi silen strah in popolna deruta zarad novic, ki jih je telegram ta dan prinesel iz Carigrada, po katerem se turška vlada tako postavlja proti Srbiji, kakor da bi bila zemlja turška, za katero se vnanje vlade ne smejo brigati. To kaže, da greben raste Turčiji in da se utegne vneti velik vojskini plamen.

Iz Turškega bojišča. Stanje se ni dosti predrugačilo. Že zadnjič smo poyedali, da diplomatični posredovalci niso nič opravili. Črnagora je še zmiraj mirna, le knez se je obrnil do Avstrijske vlade s prošnjo, naj bi mu poslala nekaj zdravnikov za ranjene vstajnike, kar jih je v Črnigori. Na to mu je poslala Avstrija tri zdravnike, ki so se prostovoljno za to oglasili, Dalmatinski deželni namestnik Rodić pa je dobil povelje, poslati v Črnogoro žita in družega živeža. — V Srbiji ni solnce ne dež, dasiravno vedno oblačno. Zdaj je prišla na dan adresa skupščine do kneza, ki nikakor ni takojalova, kakor so prvi telegrami poročali, marveč po nji vleče nekaj vojskin veter, ker je povdarjano, da Srbski narod ne bo mogel mirno gledati, če narodi okoli vsi sučejo meče. Turčija bo poslala Srbiji nek ultimatum, v katerem zahteva odločen odgovor o tem, kaj misli Srbija storiti. Utegne se primeriti, da Turčija Šrbom vojsko napové; potem bi se reč naglo presukala, ker bi Avstrija in Rusija stopili s svojo vojno na Turško zemljo. Zadnja je dala upornikom nekako spodbudo, naj se le čez zimo zdržé, potem se imajo nadjati gotove pomoči.

Na bojišči samem, namreč v Bosniji in Ercegovini, poje orožje. Ustajniki imajo v rokah do malega vso Ercegovino, izvzemši Mostar in Trebinje. Zadnje mesto oblega Ljubibratič z drugimi vodji vred, naš Hubmayer pa se je podal v vzhodno Bosnijo vredit ustajo. Turki se zeló bojé, da bi jim ustajniki ne prestrigli zveze med Mostarom in Serajevem, ker povsod velikansko napredujejo v kljub turški divjosti. Turki so namreč povsod tepeni. V Bosni, kjer je vpor že sila razširjen, se bojuje več Kranjskih mladenčev, „Narod“ je tedaj zeló ostrašil Ljubljancane z „izvirnim“ poročilom, da so Turčini vjeli nekega Mejača in Česna, ranjenemu Kovačiču pa glavo odsekali. Al vse to ni res, ker vsi so še živi in zdravi pri vstajnikih.